

Sygn. akt V CSK 416/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa U. G.

przeciwko A. Z.

o ochronę dóbr osobistych,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 stycznia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 26 lutego 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 180 zł

**(sto osiemdziesiąt) tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego w [...] z dnia 29 października 2014 r., którym oddalone zostało jej powództwo o ochronę dóbr osobistych.

Powódka w skardze kasacyjnej powołała podstawę, przewidzianą w art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c., a we wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania wskazała przyczynę objętą art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Występowanie istotnego zagadnienia prawnego połączyła z koniecznością udzielenia odpowiedzi na pytanie: „czy w sprawie o ochronę dóbr osobistych sąd - ze względu na treść przepisu art. 365 § 1 k.p.c. - jest związany zarówno sentencją, jak i uzasadnieniem zawartym w prawomocnym orzeczeniu innego sądu, czy też związanie sądu prawomocnym

orzeczeniem, o którym mowa w powyższym przepisie, dotyczy wyłącznie sentencji orzeczenia wydanego przez sąd w innej sprawie”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznanie skargi kasacyjnej, będącej kwalifikowanym, nadzwyczajnym środkiem odwoławczym musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, związanymi z ochroną interesu powszechnego. Indywidualny interes skarżącego podlega uwzględnieniu o ile jest zgodny z interesem powszechnym. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową, lecz działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących wątpliwości w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe. Dlatego nie każda skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Stwierdzenie, czy te szczególne względy zachodzą w konkretnej sprawie dokonywane jest przez badanie, czy skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał na istnienie chociaż jednej z przesłanek wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powołanie się przez skarżącego na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., wymaga przedstawienia konkretnego problemu i wskazania przepisu, na tle którego się on pojawił oraz przedstawienia argumentacji, odrębnej od uzasadnienia podstaw kasacyjnych, a przemawiającej za tym, iż rozstrzygnięcie go stwarza rzeczywiste i poważne trudności. Ponadto wiąże się z obowiązkiem wykazania, że problem jest istotny i poważny, w rozumieniu powołanego przepisu, nierozwiązany w dotychczasowym orzecznictwie sądowym, ma uniwersalny charakter i jego wyjaśnienie służyć będzie rozpoznaniu innych podobnych spraw oraz rozstrzygnięciu sprawy skarżącego (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151; z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP 2006, nr 15-16, poz. 243; niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.;

z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl., z dnia 19 stycznia 2012 r., I UK 325/11, niepubl.). Kwestie zawarte we wniosku skarżącej, jako istotne zagadnienia prawne, nie mają takiego charakteru, z uwagi na brak cech nowości. Problematyka dotycząca mocy wiążącej prawomocnego wyroku wydanego w innej sprawie była już przedmiotem licznych wypowiedzi w orzeczeniach Sądu Najwyższego, które wyjaśniły istotę tego związania. Nie ma podstaw do przyjęcia, że każdy przypadek rozważania tej kwestii może i powinien być traktowany jako istotne i nowe zagadnienie prawne, a tym bardziej dotychczas nierozwiązane. Wynika stąd, że kwestia określenia zakresu związania prawomocnym orzeczeniem wydanym w innej sprawie należy do procesu stosowania prawa w okolicznościach sprawy. Wątpliwości tego rodzaju towarzyszą każdemu działaniu związanemu z dokonywaniem subsumcji, czego jednak nie można łączyć z zagadnieniem prawnym w przedstawionym rozumieniu. Podkreślenia wymaga, że decyzja dotycząca przyjęcia związania tak sentencją orzeczenia, jak i jego uzasadnieniem, powinna być poprzedzona rozważeniem przyczyny tej regulacji, której założeniem jest zapobieganie wkraczaniu w prawomocne orzeczenie, przez odmienne ustalenia, dotyczące tych samych faktów, mających charakter prawotwórczy.

W postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym nie doszło do nieważności postępowania, której przyczyny Sąd Najwyższy bierze pod rozagę z urzędu w granicach zaskarżenia, stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z zasady przewidzianej w art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.